

Последње уточиште ниткова је патриотизам, рекао је енглески књижевник и лингвиста Самјуел Џонсон. Говорио је он о врстама партиотизма који су многи у сва времена и у свим земљама чинили покрићем за личне интересе.

Нови балкански покрет 'За природну Албанију' планира већ за неколико година да уједини у једну државу све албанске земље, које садрже делове земаља као што су Србија, између осталог Косово, затим Црна Гора, Македонија и Грчка.

Покрет је основан у Тирани крајем октобра. Већина локалних политичара ову чињеницу је игнорисала, зато ју је подржао лидер националистичког косовског покрета Самоопредељење Аљбин Курти, који сматра окупаторима не само Београд, већ и УН заједно са ЕУ, као и Рагми Мустафа (да истакнемо – председник српске општине Прешево), који отворено подржава преговоре између Србије и Косова као две независне државе.

Први ударац новопечених „паналбаниста“ неочиковано је примила просперитетна Црна Гора, која се пре неколико година споразумно „развела“ од Србије, самим тим спасивши се од неопходности да испуњава обавезе пред Хагом и да решава проблем територијалног интегритета. У Црну Гору уливају милионе страни инвеститори, Подгорица се добро котира код европских чиновника, власти прогнозирају да ће се земља до 2015. већ наћи у ЕУ.

На том фону лидер покрета За природну Албанију Кочо Данај, који је између осталог својевремено био саветник четири висока албанска политичара, инсистира на организацији референдума у Црној Гори. На њему ће се наводно локални Албанци изјаснити да ли желе да живе у јединственој држави са својим земљацима. Данај обећава новом Монте-Карлу да ће се подршка уједињеној албанској држави повећавати ако Подгорица не обрати пажњу на права албанске мањине у Црној Гори. Под правима албанске мањине подразумева се ни више ни мање до аутономија или независност. Позната прича.

Занимљиво је проучити сајт покрета За природну Албанију: подржавају га људи са

паролама попут „ко не верује у уједињење албанских територија, тај није Албанац“. Издајницима се сматрају албански политичари који су изјавили да се штићеници Коча Данаја баве политичким маркетингом. Када не би било таквих људи који се додворавају Србији и другим земљама, бар сто година раније била би већ формирана јединствена Албанија.

Између осталог, у самој Албанији не придају велики значај новом покрету. Тирански историчар Фатос Баџаку назвао је идеје ове странке апсурднима, додавши да их нико у земљи не узима за озбиљно. Не верује у политички потенцијал покрета ни аналитичар и новинар Арбен Андони:

„Појам Велика Албанија у оптицају је код одређених радикалних кругова и прихвата се пре као неки поетски поступак, помпезан и гласан. Ова концепција је у арсеналу оних који лоше знају историју уопште. Користи се у циљу да се сакупе поени и да се уклопи у политички систем Албаније уочи нових избора. У датом тренутку Албанија и Косово постоје као независне државе, оне нису усмерене на стапање, свака жели сама да се интегрише у велику европску породицу. Приликом ступања у ЕУ ново прекрајање граница и претензије националних мањина на Балкану ће отпасти саме по себи“, сматра Арбен Адони.

Испада да смо до сада говорили о групи маргиналаца? Руски балканолог Александар Сафонов има друго мишљење о томе:

„Проблем се састоји у томе што иза сваке овакве националистичке снаге стоје значајне полукриминалне групације које бране своје економске интересе. И ако је реални ток закулисних дејстава непознат широкој публици, „уједињавајући“ програми као неки евалуисани одраз главних циљева излазе на светлост дана. Несумњиво, независност Косова је подстакла и раније постојеће националистичке покрете, посебно у албанској средини.“

Александар Сафонов сматра да су упозорења Русије о опасности признавања независности Косова била и остају умерена и доследна. Друга је ствар што би већина европских држава више волела да их игнорише. Наравно, удобније је тврдити као стари вергл да је Косово јединствен случај.

По свему судећи напрасно, зато што ако човек за воланом види како неко пред њим пресеца пуну траку, он поставља природно питање – ако овај може, зашто ја не могу. Када је много оних који возе супротном траком, по правилу долази до страшне несреће. Оправдати се да је то пут који је изградила ЕУ бесмислено је. И то да ли је био за воланом искусни возач или још један суманути „патриота“ више није важно.

(Глас Русије)